

De voorzitter van de Tweede
Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

13 februari 2003

PO/OO/03/7287

5 maart 2003

vragen van het lid Vergeer-Mudde

Hierbij zend ik u het antwoord op de vragen van het Vergeer-Mudde van uw Kamer inzake de voorschool.

De vragen werden mij toegezonden bij uw bovenaangehaalde brief met kenmerk 2020307050.

Hoogachtend,
De minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen,

(Maria J.A. van der Hoeven)

Antwoorden op de schriftelijke vragen van het lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal aan de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen (ingezonden d.d. 13 februari 2003, kenmerk 2020307050.

1.

Met belangstelling heb ik kennis genomen van het artikel in de NRC van 6 februari j.l.. In de beantwoording van uw onderstaande vragen ga ik in op de strekking van het artikel.

2, 3, en 5.

Nee. Voorschoolse activiteiten in het kader van VVE betreffen het aanbieden van effectieve programma's en zijn bedoeld voor zowel autochtone als allochtone risicoleerlingen met een (potentiële) taal- en ontwikkelingsachterstand. Een effectief VVE-programma start op de leeftijd van 2 tot 3 jaar en loopt door tot en met groep 2 van de basisschool. Het lokale aanbod van deze programma's ontwikkelt zich fasegewijs. Het is mij bekend dat gemeenten kiezen met starten van een 'voorschool' gekoppeld aan een basisschool in een bepaalde wijk gebaseerd op de situatie dat in deze wijk doelgroepkinderen wonen die hier baat bij hebben. Het beleid voor de voor- en voorschoolse educatie is onderdeel van het gemeentelijk onderwijsachterstandenbeleid. Dit beleid is gedecentraliseerd naar de gemeenten. Het is de verantwoordelijkheid van de gemeente om in samenspraak met welzijns- en onderwijsinstellingen en gebaseerd op de lokale situatie te bepalen waar voorschoolse trajecten worden aangeboden en prioriteiten te stellen bij het inrichten van nieuwe voorzieningen.

4.

Ja, dergelijke contacten kunnen positief bijdragen aan de taalontwikkeling. Het stimuleren van contacten acht ik een verantwoordelijkheid van de ouders en gemeenten.

6.

De segregatie in het onderwijs is voornamelijk het gevolg van segregatie in wijken en buurten. Basisscholen zijn in het algemeen qua samenstelling een afspiegeling van de wijk. Wijken met een hoge concentratie allochtone bewoners hebben derhalve de meeste scholen met hoge percentages allochtone leerlingen. Ook deze scholen moeten in staat worden gesteld om met extra inspanningen de noodzakelijk onderwijskwaliteit te leveren. De afgelopen periode zijn daartoe verschillende maatregelen zijn genomen. Het Gemeentelijk Onderwijsachterstandenbeleid (GOA), onderwijskansenbeleid, de voor- en voorschoolse educatie (VVE) en de brede schoolontwikkeling zijn daar voorbeelden van. Het is belangrijk dat deze scholen adequaat toegerust blijven om de noodzakelijke kwaliteit te kunnen leveren.

Uit het door u aangehaalde SCO-onderzoek blijkt eveneens dat de invloed van de leerlingenpopulatie op de prestaties van leerlingen gering is, zodat van spreiding van leerlingen niet veel effect op de leerprestaties is te verwachten.

7. en 8.

Uit het antwoord op vraag 6 blijkt dat vooral ingezet zal moeten worden op de kwaliteit van het onderwijs op scholen met hoge concentraties achterstandsleerlingen. Daarnaast kunnen gemeenten –op basis van vrijwilligheid- afspraken maken met het openbaar en bijzonder onderwijs over een meer evenwichtige samenstelling van scholen. Ik heb uw Kamer toegezegd dat ik zal bevorderen dat gemeente daartoe convenanten zullen sluiten. In het binnenkort te houden Bestuurlijk Overleg zal ik de VNG vragen naar een overzicht van gemeenten die plannen hebben op het gebied van segregatie in het onderwijs. Zodra dit overzicht beschikbaar is zal ik u dit doen toekomen.

9.

Het uitgangspunt is dat de convenanten op basis van vrijwilligheid worden gesloten. Ik zal uw Kamer voor de zomer rapporteren over de stand van zaken.

De minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen,

Maria J.A. van der Hoeven.